

Tysklandsresan 9 – 15 augusti 2017

Precis hemkommen från årets Tysklandsresa inser jag att det är bäst att sätta igång med att skriva reseberättelsen på en gång. Minnena är fortfarande starka och semestern, inte minst, håller ut några dagar till. Sedan blir det knappare om tid. Så det är lika bra att smida innan järnet tappat temperaturen.

Resans huvudmål i år var "Oldtimer Grand Prix" på Nürburgring. Det är ett evenemang man kan besöka hur många gånger som helst. För mig var det andra gången och det kommer garanterat att bli fler! Vägen dit gick via Volkswagenmuséet i Wolfsburg och hem via bilförsäljningen/-förvaringen/-utställningen "Classic Remise" i Düsseldorf.

Totalt var vi 16 medlemmar som var med på resan och som besökte OGP men vi tog oss dit på lite olika vis och alla var inte med alla dagar.

Avfärd

Mitt eget gäng startade från Uppsala strax före 06:00 på onsdagens morgon och själv kände jag ett visst pirr i magen inför resan. Även om jag kollat upp min goda B7:a väl så att det inte skulle finnas några frågetecken, varken maskinellt, mekaniskt eller elektroniskt, så var det

ändå närmare 400 mil som skulle avverkas på en knapp vecka med en 31 år gammal bil. Jag kan ju berätta att jag låg på garagegolvet och kämpade dit en ny svart slang till turbons oljeretur kvällen innan. Den gamla originalslangen läckte litegrann och slangens utgång ur Alpinas sortiment, men jag fick köpa en stump tryckslang i rätt dimension av en av mekarna (som bygger turbomaskin på fritiden) på Novation i Uppsala. I min bil åkte även Joakim Lindgren och Yngve Lentz.

Klockan 07:00 mötte vi Hasse Jacobsson och Roffe Forsman vid Shellmacken i Alby i utkanten av Stockholmsområdet. Dom färdades i Roffes autobahnlok, en svart BMW 550d touring.

Bil nummer tre av de som startade från Sverige på onsdagmorgonen var Svante Gunhamre och Mattias Wiesman från Gävle, med Svantes lika bastanta som eleganta som brutala Mercedes S600. Varför Svante valde att köra Merca på en Alpinaresa förklaras genom att han dagen innan hade upptäckt att ena framdäcket på hans e61 B5 Touring var skadat, i samband med en allmän översyn av bilen inför resan. Mercedesen i sig, måste erkännas, är en rätt imponerande pjäs. Utrustad från fabrik som en motsvarande AMG och med ett Kleemann-trim som lämnar 625 hk och över 1000 Nm i maxvrid. Trots 2,4 ton ska den ändå klara 0-300km/h på trettio sekunder och några tiondelar. Det är få som muckar med dom siffrorna! :-) Svante och Mattias hämtade upp Christer Åsander i Mörlunda, Småland och åkte således en lite annan väg.

Första dagsetappen gick, delvis genom regn, via Öresundsbron och färjan Rödbby-Puttgarden till "vårt trevliga stammishotell" Soltauer Hof i det nästan överdrivet pittoreska samhället Soltau, ett par mil söder om Hamburg. De tre ekipagen anlände hotellet mellan 19:30-20:00 på kvällen och kunde vid 20:30-tiden avnjuta förbeställda schnitzlar och några öl. Kul att ses och prata med varann!

Torsdagen erbjöd mera bilkörning med resans "basläger" Hotel Goldbäumchen i Ellenz Poltersdorf i Moseldalen som slutmål. Efter att Alpinasamlaren Reiner Witt tackat nej till vårt besök då han och familjen skulle resa bort, så tog vi istället omvägen över Wolfsburg för ett besök på Volkswagenmuséet där en guidad tur var beställd. När jag satt och sammanställde adresserna för de olika resmålen fick jag mig ett gott skratt. Muséet ligger passande nog på Dieselstrasse!!! Dvs Dieselgatan! :-)

Volkswagenmuséet

Volkswagen borde ha en intressant historia att berätta tänkte vi, som stor biltillverkare med säreget förflutet. Efter att ha besökt både BMW, Mercedes och Porsches museum måste jag, eller rättare sagt vi som åkte dit, säga att det var förbluffande enkelt och litet. Enkelheten tycker jag egentligen bara var positiv. Det är faktiskt skönt att slippa en massa effektsökeri och istället få se bilarna som det de är... bilar. Vi fick en väldigt trevlig guide och därför har några av oss kunnat peta på en av de allra första folkorna, från den första serien av ca 600 civila bilar. Vi fick veta att många av de första bilarna tillverkades i militärt syfte. Trots att museet är mindre än väntat och det finns "luckor" i samlingen så är det ändå väl värt ett besök. Här finns många bizarra konstruktioner att beskåda, och några riktigt vackra bilar

därtill. Såsom en liten turkos coupé ritad av Michelotti, med drag av 50-talets Pegasobilar. Men man ska samtidigt se till att ha tid till ett besök på ”Autostadt” som ligger intill och som är Volkswagens anläggning där man kan hämta ut nya bilar m.m.. Det är som en nöjespark för bil... nåja... folk intresserade av folkas olika vagnar. Där fanns visst Lamborghini-bilar och en massa annat, men dit krävdes ett särskilt inträde. Det får bli nästa gång. Eller så knackar vi på hos Rainer Witt istället...

Till hotellet kom vi vid 20:30-tiden och fick då veta att köket hade stängt! Va? Så tidigt? Kvällspersonalen var på många vis väldigt osmidig, så osmidig att det faktiskt är ok att berätta det här! Gänget fick därför åka in till den större orten Cochem för kvällsmat. Dock så var hela resesällskapet samlat när vi kom fram. Lennart och Tine Norling, som åkt ned ett par dagar tidigare för att serva sin B5 Ed. 50 hos Alpina i Buchloe, samt Ingmar och Gunnel Linde som kommit via Holland med sin e39 B10 V8 och sist men inte minst ”Ångängan” som vi andra kallar dem. Jag vet inte om dom själva vet om det? Men det är i alla fall Anders, Andreas, Jörgen och Svennis som ursprungligen kommer från Ångetrakten utanför Sundsvall. Dom flög ned och körde hyrbil till ”Ringan”.

Oldtimer Grand Prix

Oldtimer GP är ett häftigt arrangemang om man gillar gamla tävlingsbilar. Här finns alla möjliga fordon från 1930-talet fram till 1990-talet och det körs även tävlingar med dem i några olika klasser. Under fredagen är det väldigt lugnt eftersom dom flesta tyskarna jobbar och man kan strosa runt lite som man vill och kolla i depåerna eller på entusiastparkeringarna. Bilderna får visa urvalet av bilar som fanns att se och höra. Men som ett accplock kan nämnas BMW 328, 3,0 CSL i raceutförande, M1 Procar, M3 DTM och 635 CSi i raceutföranden. Porsche 904, 917 och 935. Alfa 155 DTM, Maserati 250, olika Lola, Bizzarini, AC/Shelby Cobra 289, Ford Capri, Merca 300SL måsvinge. Flera av bilarna känner man dessutom igen från gamla biltidningar. Efter en stund gick det upp för mig att några av bilarna måste ha varit ”den” bilen man läste om och imponerades av för 30 år sedan. Historiens vingslag svepte!

Det som tajmade mindre bra under fredag och lördag var dock vädret. Det var helt enkelt riktigt pissigt, för att tala klarspråk. Grått, blåsigt, småregn och aldrig över 15 grader. Långkalsonger hade inte suttit fel... Då var söndagen bättre då solen kom fram och vi fick en riktigt härlig solig sommardag. Denna dag gjorde vi dock lite olika aktiviteter. Självt inledde jag med att skruva bil på förmiddagen. Jag hade bytt grenrör på B7:an några veckor före avfärd och Alpina föreskriver att muttrarna ska efterdras efter ca 200 mil. Därför passade det utmärkt att göra det på söndagen. Därefter åkte Jocke och jag in till Cochem och traskade runt en sväng och käkade mat och glass. Hasse och Yngve tog en båttur och en 2 mils långpromenad utmed Moseldalens branter till närliggande byn Beilstein, eller Bilstein, som Hasse sade. De andra gjorde lite kortare besök på ringen och varvade det med Cochem-besök. Lennart och Tine rullade hemåt.

På måndagen begav sig sällskapen norrut och hemåt igen. Utom Svante och Mattias som var ute på äventyr. Svante hade nämligen spanat in en 2011 års F01 Alpina B7 BiTurbo med drygt 8000 mil på mätaren och inredning i Lavalinaskinn. En otroligt läcker bil som han tittade på under fredagen och köpte på måndagen. Han hade svårt att sova på natten!

Hemfärd

Vi som inte köpte bil eller flög till Sverige rullade till Düsseldorf för ett besök vid Classic Remise som förefaller vara ett vinnande koncept som finns i några tyska städer. I detta fall har man byggt om några gamla lokstallar till en bilhall där olika firmor visar upp och säljer gamla klassiska bilar. Bilarna är, åtminstone på ytan i fint skick. Men nog känns det lite underligt att se Volvo PV och Duett parkerade bredvid gamla Ferraribilar. Fast vi blev lite fundersamma gällande noggrannheten vid några renoveringar. En BMW 3,0 CSL t.ex. måste ha lackats med huven på och verkade rätt taffligt maskerad. Den såg också väldigt hög ut och hade mycket konstig cambervinkel bak. Prislapp? 2,2 miljoner! En Alfa Romeo Montreal verkade man ha lackat rakt över den gamla lacken! Man kunde nämligen se gropar efter gamla stenskott under det polerade nya lacklaget! Inget vidare!!! Men upplägget är ändå trevligt då utbudet av bilar är så stor och variationsrik och för att man kan äta eller fika där eller handla i butiker med bilnostalgiska pryttlar och kläder. Så stället är klart värt ett besök! Kronan på verket var att se den svenske tävlingsföraren Bosse Ljungfeldts gamla Ford Falcon till salu! Det var riktigt kul! Två miljoner begärde dom för den...

Måndagens sista strapats gick till ett hotell i Stockelsdorf, Lübeck och vi anlände vid 19-snåret. Avkoppling med öl och bilprat och sedan kvällsmål tillsammans. En riktig cliffhanger blev Svantes bilköp då hans B7:a gick in i nödläge efter ca 40 mils körning. Med drygt 30 mil kvar till hotellet gick den alltså på 4 cylindrar och Svante vågade inte köra fortare än 90 km/h. Men efter att ha slagit av tändningen hoppade alla åtta igång igen men den gick inte helt hundra och han vågade inte köra mer än ca 130 km/h. Han kände igen symptomen och misstänkte en dålig tändspole. Anledningen visade sig sedan vara att fästet till två spridarrör skruvats dit slarvigt och vibrerat loss så spridarna vibrerade.

Svante och Mattias rullade in till hotellet vid halv elva på kvällen och trots att köket stängde kl 22 så ordnade kökspersonalen med varsin pizza åt dem, Guldstjärna! Men vilken bil B7an är, och vilket skick den är i för övrigt! Fantastiskt! Svante var superglad trots missödet! Jag förstår honom, det är bara att gratulera!

Tisdagen var en "transportsträcka" hem. Summa summarum var det en lyckad resa där alla trivdes. Som medarrangör är det roligt när deltagarna pratar om "nästa gång vi åker" som en självklarhet. Då vet man att det är lyckat! Tack alla som var med! Vi ses igen!

/Fredrik Ekroth
Alpina CS #033